

Q

QUADRIO, Anton Joseph, štajerski štukater tal. podrijetla (XVIII. st.). Djelovao od zadnjega desetljeća XVII. do trećega desetljeća XVIII. st. u Štajerskoj i Hrvatskoj. Član je umj. porodice Quadrio, koja se iz Milana raselila u susjedne zemlje. God. 1716–17. ukrašavao je štukom kapele u franjevačkoj crkvi u Varaždinu, potom u kapeli obitelji Patačić u pavlinskoj crkvi u Lepoglavi, u crkvi Uznesenja Marijina u Varaždinu, u Kominu, u Cerju Tužnom, u Vinici. Potpisao se na štukaturama u Lepoglavi i u crkvi Sv. Katarine u Zagrebu na pločicu koju na svodu broda drži anđelčić: *Anton Joseph Quadrio fec.* U crkvi Sv. Katarine štukom je 1721–26. ukraasio bočne zidove i strop prostrana četverokutna svetišta, strop broda i

F. QUIQUEREZ, *Autoportret*. Zagreb, Hrvatski povijesni muzej

sve bočne kapele. Nad ulaznim su lukovima u kapele kao gotovo pune plastike oblikovani alegorijski likovi žena ili anđeli s grbovima i natpisima donatora. Biljne vitice, anđelčići, vaze s cvijećem i rogovi obilja ispunjavaju plohe crkve. Osim toga, velike figuralne reljefne kompozicije sadržajno upotpunjuju svetište i kapele. Qu. se pokazao vrhunskim majstorom rokoko štuko-dekoracija, pa mu se pripisuje i raskošna štukatura u svetištu crkve Uznesenja Marijina u Rijeci.

LIT.: *Horvat—Matejčić—Prijatelj*, Barok. — M. Klemm, Štukature XVIII. st. u sjevernoj Hrvatskoj na primjeru isusovačkih građevina u Zagrebu i u Varaždinu, u zborniku: *Isusovci u Hrvata*, Zagreb 1992. R.

QUAGLIO, Giulio, slikar (Laino, 1668 — 3. VII. 1751). Radio je uglavnom freske. Slikarstvo počeo učiti u Comu, usavršavao se u Bologni (kod M. A. Franceschinija), Parmi, Piacenzi i Veneciji. Slikao je u Udinama, Cividaleu, Gorici i Grazu (1708). Njegovo su najvrsnije i najopsežnije djelo freske na svodu isusovačke crkve Sv. Katarine u Zagrebu, koje je radio 1721 (restauracijom 1895. izgubile izvorni izraz). U četiri velika medaljona naslikao je prizore iz života Sv. Katarine, a u dvanaest šiljastih isječaka svoda polufigure apostola. Slikao je i u Sloveniji (Puštel kraj Škofje Loke 1706, Komen na Krasu, 1723). Quagliovo iluzionističko slikarstvo proizašlo je iz tradicije bolonjske škole, Veronesea i Correggia. Utjecao je na slov. slikara F. Jelovškega, kojega neki smatraju autorom spomenutih fresaka na svodu crkve Sv. Katarine u Zagrebu.

LIT.: I. Cankar, Giulio Quaglio, Dom in svet (Ljubljana), 1920. — *Horvat—Matejčić—Prijatelj*, Barok. R.

QUIEN, Guido, povjesničar umjetnosti i lik. kritičar (Zagreb, 26. VIII. 1943). Diplomirao 1969. na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Od 1973. kustos u Muzeju za umjetnost i obrt, od 1994. direktor »Fundacije Meštrović«. Piše članke, eseje i studije s područja moderne umjetnosti u listovima i časopisima te za radio i televiziju (»Vjesnik«, »Slobodna Dalmacija«, »Život umjetnosti«, »Čovjek i prostor«, »Prolog«). Autor je niza samostalnih i tematskih izložaba (I. Gattin, 1979; E. Murtić, 1982; Šime Vulas, 1985). Uredio je knjigu »Likovni dnevnik Eve Postružnik« (Zagreb 1994).

BIBL.: *Marijan Trepše* (katalog), Zagreb 1975; *Ekspresivna figuracija*, u katalogu: *Novi oblici figuracije*, Dubrovnik 1979; *Hrvatski vedutisti od Bukovca do danas* (katalog), Dubrovnik 1981; *Rudolf Sablić* (katalog), Zagreb 1983; *Mijene razuma i srca*, u katalogu: Božidar Rašica, slikarstvo i scenografija 1932–1982, Zagreb 1983; *Slikari blage ironije* (katalog), Zagreb 1984; *Ljubo Ivancić* (katalog), Split 1985; *Slava Gvozdić* (katalog), Zagreb 1990. R.

QUIQUEREZ (Kikerec), Ferdo, slikar (Budim, 17. III. 1845 — Zagreb, 12. I. 1893). Otac Ferdinand, iz obitelji fr. emigranata, bio je austr. časnik a majka ponijemčena Slovenka. Gimnaziju polazi u Zagrebu, potom provodi godinu dana u vojničkoj školi u Hallu (Austrija), nakon čega upisuje studij prava u Zagrebu. Usporedno radi kod slikara J. F. Mückea i odlučuje posvetiti se slikarstvu. Politički je sklon pravaštvu, a potom se